

hade stigit på grund av mycket regnande. Om morgonen derpå så voro både Dräng och häst sjuka. Naturligtvis fick de då rökas, hvilket tillgick så, De togo torvgläder på en tallrik och så rökelse eller i brist derpå, vanligt Rent, en schal över patienten och så glöden in under Honom, och så lades rökelsen på glöden näppvis flera gånger sedan drags schalen tillhopa och Han fick sova i den, blev det ej bra för en gång, så fick det upprepas till 9 gånger.

En annan fall med en häst
som sådes vara ornliten, Det
märkliga här vidlag var att
Djurläkaren, (en hemmalästar)
ordinerade att hästen skulle
rökas med tjära och barken
av ett vist trädslag, även detta
upprepades tills hästen blev bra
Nu går jag tillbaka i tiden om 80 år.

1847 tjänade min Svärter i Käglinge
hos sin Morbror, och han har pratat
om för sina barn hur det gick till
när de skulle ut och börja värar
betet. Redskapen var ju i hussaksak
av trä, med något beslag, efter att
under vintern hava undergått nödig
reparation så voro de nu färdiga
att gå i marken.

Om hästen

Allt redskapet ställdes in i gården, och Dragerna spändes för ett par Oxar närmast redskapet och ett par Hästar före, dessa hördes vanligtvis av en pojke, eller Flicka, allt efter tillgången på folk. När de voro färdiga med det, så befalde slusbonden att de skulle taga vantar på sej, Och så kom slusmon och bjöd på karring och ost, brödet till hörde Julbaket och hade tockats omsorgt fullt efteråt, så att det hade hållts lita frist. Och slusbonden kom och bjöd på snaps, och allt skulle tagas emot över hästerna, som ären bestods lita karring

för att de ej skulle körtarna för
våren. När de så hade ätit lite, så
sa husbonden, att nu kunde de
köra ut, och börja, och sen de hade
kört lite, så kunde de stanna, och
äta det övriga. De brukade på den
tiden att tvära jorden om våren
d. v. s. köra tvärs över tillterna som var
plöjda om hösten. De hade ju korf
var endast af trä och dem bet
ju inte på jorden som legat för
vintern. Det var den första kornin-
gen som de hade 2 par dragare
för, när de sen sådde och ködde ner
såden hvilket för det mesta skeddde
med åre, så användes blott ett par
dragare. Svor Tid har sin Led
Iren Andersson Östra by N: 4
den 16 Sept 1933